cẽ Jesu mr̃ eius. Cũ q̃ ⁊ nos ḣ stem⁹ p amorem ⁊ devotionẽ. vt post hãc vitaꝫ habitare valeam⁹ cũ ipo i celesti palacio ⁊ ab illo recipere mereamur eternã felicitatẽ Amẽ.

¶ In noĩe dñi nr̃i ihu xpi incipit q̃nta ps hui⁹ devoti opis qd̃ Mariale appellat. in q̃ tractat de annũciatiõe btissime ꝗgis. ⁊ de incarnatiõe filij dei i ea. Nec aũt ps ppo acpticulari noĩe gaudiũ mũdi nũcupat.

¶ Sermo ꝑmus

A

Ne timeas maria inuenisti gratiã apud deũ.

Luc. j. Huius diei celeberrimã festiuitatem summis debemus studijs venerari. Nec enim est respectu ꝑncipij maior solẽnitas totius anni. Hoc nãq festũ ꝑncipiũ ẽ ⁊ fundamẽtũ oĩm aliaruꝫ festiuitatũ. Cũ g̃ dicat q̃ cuiusq̃ rei potẽtissima ps ẽ ꝑncipiũ. l. j. ff. de origi. iu. ⁊ no. i. c. ꝑncipat⁹. j. q. j. ⁊ p glo. i. c. j. de li. ꝓtes. Unde Arist. ait. j. ethi. c. iiij. ⁊ v. pol. c. j. q̃ ꝑncipium ẽ dimidiũ tot⁹. Sz i alijs fest⁹ ab hac ꝑncipium habẽtib⁹ ⁊ ab ea causat⁹ gratulamur. mlto mag⁹ debem⁹ i ista solẽnitate iubilare ⁊ iocũdari. q̃ nisi ḣ redẽptõis nr̃e ꝑncipiũ fuisset: ipi⁹ finis nõ esset subsecut⁹. Remot⁹ ei ꝑncipij⁹ remouet pfectio ⁊ esse ab oĩbus posterioribꝫ. vt ait ꝓmẽtator Auerroĩs sup. x. meth. Merito igit̃ hec celeberrima dies ẽ ab oĩb⁹ festiuis gaudijs recolẽda i qua gaudiũ fuit tot⁹ mũdi. Et iõ de ipa dauid decãtabat ps. cxvij. di. Hec ẽ dies quã fecõs ultem⁹ ⁊ letemur i ea. Ista eteni ẽ dies sacratissima i q̃ ꝗgo ex oĩb⁹ ꝑelecta: magni regis Assueri ẽ ꝓiugio copulata. Cũ ei vt hr̃ Hester. ij. ꝑdicit⁹ rex Assuer⁹ dedissz sup filios israel capitalẽ sniaꝫ ⁊ sb pẽa mortꝫ mãdasset ne ipspectu ei⁹ aliqs accederet ñ vocat⁹. persuasa Hester a mardocheo ꝑpinq̃ suo. assũ ptisq̃ duab⁹ puell⁹ ad obsequiũ suũ: q̃ vna ei⁹ fimbrias vestimẽti portabat. alĩa ꝗgo brachijs suis eã sustẽtabat. accessit ad eũ Que cũ regꝫ magnificẽtiã ⁊ ornat⁹ ei⁹ pulcritudinẽ aspiceret: cecidit i brachijs vnt⁹ ex puell⁹ suis. Ipe ꝗgo rex descẽdẽs d̃ solio suo: virgaꝫ quã mãu tenebat deposuit i signũ clemẽtie ⁊ mãib⁹ ꝑpriis sblevauit hester: ⁊ ad ei⁹ petitionẽ ad illi⁹ domũ accessit: atq̃ ꝑplm iudaicũ a morte libatũ exaltauit. ⁊ interfecto ei⁹ inimico amã: oĩs illi⁹ possessiões donauit Hester. atq̃ eã i regno suo ꝓfirmatã vrorẽ suam sup oĩs amauit. Per Assueꝫ nãq̃ q̃ iterpretat̃ btitudo: itelligit̃ dei cui⁹ cognitõe ꝓsistit btitudo. Qui erat irat⁹ hũano generi ꝓpter pctm̃ ꝓmoꝫ parẽtũ q̃ diabuli suggestiõi cõsenserãt. ⁊ iõ statuerat oĩm hoĩeꝫ mori dere vt dr̃ Heb. ix. ⁊ ad iferos descẽdere. iuxt̃ illud ps. lxxxviij. Quis ẽ hõ q̃ viuet ⁊ ñ videbit mortẽ: eruet aiaꝫ suã de mãu iferi? Nõ erat aũt aliqs q̃ ad eũ accedere auderet p gra ipetrãda. iuxt̃ illd̃ Hiere. vij. Tu noli orare p ppl'o isto. q̃ nõ exaudiã te. Erat g̃ furor dei terribil' ꝓ oĩs ita vt ad mãsuetudinẽ ꝗti nõ posset. Unde Isa. xxx. dr̃. Ardẽs furor ei⁹ et g̃uis ad portãdũ. Uexẽ Hester q̃ iterptat̃ abscõdita. i. ꝗgo Maria q̃ abscõdita ⁊ occulta erat mũdo sz mlt̃ũ cognita d̃o. suasa a mardocheo ꝑpinq̃ suo. i. a suo sctissimo ꝑposito: vl' ab angl'o sibi pticularit̃ ad custodiã deputato vl'a gabriele archãgelo q̃ ei ꝑpinqu⁹ iõ dr̃. q̃ vt ait Hiero. ad custo chiũ sp ãgel'ẽ cogita ꝗgitas. i trauit ad regẽ oĩpotẽtẽ deũ sociata duab⁹ ancillis. i. hũilitate ⁊ puritate siue ꝗgitate. Sic ãt rinoceron ad aspectũ alic⁹ sctẽ ꝗgis oĩm deponit feritatẽ. et mãsuet⁹ ad gremiũ ipi⁹ ꝗgis accedit. sic deus videns hãc sctissimã ꝗginẽ: amore illi⁹ tact⁹ oĩ dimissa idignatõe ⁊ aspitate d̃ scẽdit i vterũ ei⁹. atq̃ ꝗgã furorꝫ sui deponẽs: eã sibi perpetuã ꝓiugẽ ⁊ regni sui ꝓsortẽ deputauit. Ipsa ꝗo magnitudinẽ mysterij i carnatõis eius audiẽs. ⁊ tãtũ se magnificari cogiscẽs obstupuit. ⁊ turbata ẽ turbatõe admiratõis. ⁊ sic attõita ⁊ frita cecidit i brachijs hũilitatꝫ. q̃ ꝑpt̃ illi dixit ãgel⁹ gabriel ꝗba ꝑpposita. s. ne titas maria inuenisti grãz apd̃ deũ. s. p quam hũanũ gen⁹ ab eẽna dãnatõe liberasti. ⁊ pcusso ac destructo amã. i. diabolo illi⁹ possessiões acq̃sisti. s. pctõꝫ aĩas p tuũ filiuꝫ ad pniam ꝓtẽdas. atq̃ altissimi dei vnigẽitũ d̃ spũscõ ꝓcipe meruisti. de q̃ misterio tres ꝓsideratõnes faciem⁹ ¶ Pria dicet possibilitatis

Scda necessitatis

Tertia ꝗo appellabit̃ causalitatꝫ

¶ Pars ꝑma h⁹ ꝑmõis q̃ dr̃ possibilitatis

B

Pro expeditõe h⁹ pt̃ ⁊ ꝓfutatõe heretico ꝝ duas qões examinabimus Pria vtꝫ possibile fuerit d̃inã naturã cũ hũana vniri vnitate suppositi. ⁊ sic deũ fieri hoĩeꝫ. scda vtꝫ possibile fuerit: q̃ ex ꝗgie ꝓcipet̃ ⁊ nasceret̃. Primã qõz examinat Alex. de ales i. iij. pte sũ. i tractatu de ꝓuenictia i carnatõis q. j. ⁊ Bco. i. iij. di. j. ⁊ pt̃ de aq̃la ei⁹ discipul⁹ ibidẽ. q. j. ⁊ s. Bona. i eadẽ di. ⁊ Rich. nr̃ ibidẽ ar. j. q. j. ⁊ sanctus Thomas in tertia pte summe. q. j. ar. j. ⁊ in

iij.scpto.di.j.ar.j.vbi dicūt q ad ꝗ vt aliq̄ sint vnibilia reqrit q aliquo mō sint sillia. Est aūt duplex sillitudo. Una ē fm aliquaz formā cōem ptcipatā ab ipis sillbꝫ. Et hoc mō nulla ē sillitudo inter ēū ⁊ hoiem. creatorē ⁊ creaturā. imo inter eos ē distātia penit⁹ im proportionabil'. Unde dr i.c.damnamus. de sum.tri.⁊ fi.ca. q inter creatorē ⁊ creaturā non pt tāta dissillitudo notari q̄n inter eos sit maior dissillitudo notāda. Et ꝗ respectu ñ dicūtur vnibiles. Nā natura diuia ⁊ hūana nō ꝛueniūt sil'ī aliquā formā cōem inter eas i genere vl'ī spē. Alia ē sillitudo fm ꝛueniētiā proportiōis vni⁹ ad alterz i ordine vl'ī habitudine. sicut iusticia creata ꝛuenit cū icreata: nō i genere vel i spē. qr iusticia icreata ē ipsa diuia ēntia. iusticia ꝗo creata est q̄litas. sed ꝛueniūt i habitudie ad eūdē effectū q̄ ē reddere vnicuiq̄z qd suū ē. de q̄ loquit'. l. iusticia ff. de iusti. ⁊ iure. ⁊ insti. eo. i pn. Sill' bōitas increata q̄ ē de⁹: ⁊ creata q̄ est q̄litas. ñ ꝛueniunt i aliq̄ forma cōi inter se sz i ordie. qr bonitas creata ordinat ad bonitatē icreatā Hoc ḡ ordinari ad aliḡ fac sillitudinē ⁊ ꝛueniētiā Unde bonitas creata dr sillis bonitati icreate: ⁊ nō ecōtra. qr nunq̄z determinat sillitudo respectu alicui⁹ exterioris sz respectu maiorꝫ vl' eq̄lis. Et tali mō creatura ē sillis creatori. et hō deo. Sillitudo ei nō dicit identitatē. insti. de nupt'. §. inter eas q̄z. Immo nihil ē idē cū eo cui ē sill'e. l. qd nerua. ff. de po. Et aliqd dr sill'e alicui⁹ etiā si i pluribꝫ differat q̄z ꝛueniat cū illo. ff. de ānu. lega. l. in singl'os. Dico igit' ad ꝓpositū nostr. q iō creatura dr sillis creatori: qr ē ordinabil' ei. Solū ḡ est inter ēū ⁊ hominē sillitudo i ordine vl' in habitudie vni⁹ ad alterz. s. hois ad ēū. Et ex ꝗ sūt vnibiles nō eo mō fm Rich. q̄ clemēta vniūt' i mixto nec eo mō q̄ nutrimētū vnit' nutrito. nec eo mō quo materia ⁊ forma vnit' i ꝛposito. nec eo mō quo accidēs vnit' subiecto. Quia ad ꝗ q̄ pdictꝫ modis fiat vnio. reqrit' mutatio ⁊ opatio. necnō ⁊ possibilitas i q̄libet extrēo. Persona aūt filij dei ē act⁹ pur⁹. vñ nec mutari pōt vllo mō. Jō dicēdū q natura hūana fuit sibi vnita tāq̄z nature suppposito. nō in esse p eā ꝛstituta sic suppositū creatū ꝛstituit' i esse p sui naturā. sz tāq̄z suppposito ꝛstituto i esse p naturā diuinā. psona ei filij dei nō ꝛstituit' i ēē p naturā hūanā cui⁹ ē suppositū ex tpe: sz p naturā diuinā c⁹ ē suppositū ab eterno. ¶ Tal' āt vnionis possibilitas multis valet rōibꝫ ꝛprobari. inter q̄s vna dr intimatōis. alia similatōis. tertia ꝗo attributionis. Prima rō sic ꝛcludit' fm pdictos doctores. Omne qd ē alteri maxime intimū ⁊ amabile: ē ei vnibile vnione maxima. sz de⁹ ē aliq̄ intim⁹ ⁊ amabilissim⁹. ḡ sbe rōnali pfecte vnit' pōt spūs icreat⁹. Uer⁹ ei amor efficit vnū ex duobꝫ. vt inqt Tull⁹ i li. de amicicia. Unde de duobꝫ verꝫ amicꝫ inqt Ouid. iiij. lib. de tristibꝫ. Vi duo corpibꝫ mētibꝫ vn⁹ erant. Et phs. ix. eth. c. iiij. ⁊ x. ⁊ in. ij. li. magnoz moraliū. c. lxxxvj. ait. q amic⁹ est alter ipe. Qd etiā inqt Tull⁹ vbi s. Diffinit' āt amicicia sic. Amicicia ē vni⁹ ad alterz cū caritate cōiūctio. vt no. in. l. si fuerit. ff. de rerz diui. vñ Dionysi⁹. iiij. de diuis noibꝫ dic. q amor est vis vnitiua amātis cū amato. Et s. Bonauētura i. ij. sen. di. xxxix. i q̄stiōibꝫ circa lram ⁊ di. xlij. ar. ij. q. ij. inqt. Tāta ē vis amoris vt trāsformet amātē i amatum. ⁊ iō potuit vnire ēū cū hoie. Secda rō sic iferi. Eoz est facil' vnio q̄ ad iuicē sillitudinē hnt. qr i hūnibus simbolū. i. sillitudinē facilior ē trāsit⁹. vt ait phs. ij. phi. ⁊ i. q. de generatōe. i. c. de pmissione ⁊ trāsmutatōe elemētorz. ⁊ no. i. l. si rē. §. itē si. ff. de rei vēdi. de q̄ p Albuicū de rosate in. l. j. ff. de iudi. Itē oia sillia ꝛiungunt'. iij. de regi. pn. Sz hō creat⁹ ē ad dei imaginē ⁊ sillitudinē. vt dr Señ. j. ⁊ i. l. si vidicari. ff. de penis. ⁊ i. l. si q̄s. C. e. ti. ⁊. xxxiij. q. v. c. h imago ⁊ de peni. di. ij. c. illa aia. Ergo hūana nata ē vnibil' diuie aliq̄ mō in psona. ¶ Tertia rō sic pbat. Quicqd nō implicat ꝛdictionem vel impfectōz: sz pfectōz ⁊ dignitatē ē dō attribuēdū. sz ipm icarnari ē hmōi. ḡ ⁊c. Maior ptz p Dionysiū i lib. de diuis nominibꝫ Minor pbat. Nā diuina natura vniri humane i vnitate psone nō ē aliud q̄z diuina psona q̄ ab eterno fuit hypostasis respectu diuine nature: fieri hypostasim respectu hūane nature i tpe. ꝗ āt nō dic aliqua ꝛdictiōz vel impfectōz: sz potⁿ pfectōz ⁊ dignitatem ac nobilitatē. Sic eni cū de⁹ sit bon⁹ ab eterno: nulla tñ patit' impfectōz vl' indignitatē si est cā bonitatꝫ create i tpe. Quāuis bonitas creata lōge sit inferior bonitate increata sic cū psona filij dei sit hypostasis itellectual' ⁊ spūalis ⁊ icreata ab eterno: i nullo derogat ei si sit hypostasis nature create ex tpe. ¶ Licet aūt nō valeam⁹ de hac vnione adducere exēpla i creatura que sint totalit' sillia. vt ait Aug. i epl'a ad Volusianū. Tñ duo de magis ꝛueniētibꝫ allegabim⁹. Primū ē Alex. de ales. ⁊ Rich. vbi s. ⁊ bti Tho. i. iij. parte summe. q. ij. ar. j. ⁊ i. iij. scpto. di. j. ar. j. s. xi sertōe rami i trūco arboris. Nā sicut ibi erat

Uniri naturaz diuinā ⁊ hūanā

Sillitudo creatorꝫ ⁊ creature

Probat' vnionis possibilitas

Exēpla illi⁹ vnionis

vnꝰ ramꝰ p naturã. ⁊ ponit aliꝰ ramꝰ p ĩsertõ nẽ. ita i eadẽ ꝑsona i q̃ erat naturaliter diuina nata: p vniõz posita ẽ nata hũana. Et sic ñ sunt plres arbores sz vna tm̃. ita ñ sr ibi plres ꝑsone sz vna sola. s. ꝑsona diuia xpi. Et sic ĩ arbore iserta sunt plres fructꝰ differẽtes specie vt q̃ ramꝰ vniꝰ arbor; inserit arbori diuerse speciei. ita ĩ vnitate ꝑsone xpi sr alie ꝓpꝛietates ꝓueniẽtes nate diuie. ⁊ alie ꝓueniẽtes natu re hũane. Et sic i vniõe q̃ est p insertiõem vnũ nõ ẽ alterꝝ. sz fit ꝯ hypostasi alteriusꝫ. vt q̃ piꝛ iserit pomo fit vnũ sup positũ. s. vna arbor. ⁊ natura pomi nõ ẽ natura piri: n ẽ ecõtra. sz tñ vterqz fructꝰ ẽ ꝯ ẽ arboris. qõ patz q: hec ẽ ꝟa. ista arbor ẽ piꝛ. ⁊ etiã hec est ꝟa. ista arbor ẽ pomꝰ Sic i silr ẽ ꝯ ꝓiũctõe ⁊ vnione diuie nature ⁊ hũane i xpo. eo q̃ natura diuia nõ ẽ hũana nec eẽ. Sz nata diuina ⁊ hũana sr vnũ sup positũ cõe i vtraqz natura subsistẽs. Et hec ẽ ꝟa. ḥ ẽ hõ ꝯmõstrato xpo. ⁊ iterꝫ hec ẽ ꝟa. ḥ est ꝯ. eodem ꝯmonstrato Nã vnio diuie nate et hũane i ꝑsona xpi facit eũ ẽ hoiez ⁊ deũ. Scõz exẽplũ siue silitudinẽ põit Aug. i li. ꝯ spũ ⁊ aia di. sic i vnitate ꝑsone hois aia vnit corpi vt hõ sit ita in vnitate ꝑsone xpi ꝯ vnit hoi vt xps sit ¶ Q, ãt ista vnio ⁊ icarnatio filij dei potuerit fieri i ꝟgine fuata ei. ꝟgitate ꝓbari mltiplr põt. sz breuitatis cã solũmõ duplici rõe ꝓbabimus Prio rõe causatõis. Fundamẽtũ cui ponit autor i li. ꝯ causis di. Qis ꝑma cã magis et ꝑus influit i suũ effectũ q̃z scõdaria. Cũ igit oẽ ꝑus possit eẽ sine suo posteriori. ⁊ ꝯ hoies ꝓducẽ faciat mediãte semie. g̃ etiã sine illo pt hoiez ꝓducere. Si ei sol ꝟtute sua generari facrana vl musca: nõ ꝓcurrẽte ad generatõz aliq̃ rana vl musca: sz solũ ex limo vel luto. mlto magis ꝯ potuit sua ꝟtute ifinita hoiez ꝓducere ñ ꝓcurrẽte semie virili. sz solũ ex purissimis sanguib ꝟgis benedicte. Scõa rõ dr ꝓditiõis. Nã q̃ñ legislator statuit aliq̃d cũ ꝓditõe. ꝓ ḥ itelligit q̃ ꝑt euenire oppositũ illi sine tali ꝓditõe. vt cũ dic. Si q̃s occiderit primũ p idustriã. inuit q̃ aliq̃d ꝑt occidere primũ nõ data opa. Silr si dicat Si venerit ad me dabo tibi denariũ: inuit q̃ ille ꝑt ñ venire. ⁊ sic nõ recipe denariũ. Cũ g̃ lex dicat Leui. xij. Mlier si suscepto semie peperit masculũ: imũda erit ꝛc. ꝓ ḥ inuit q̃ mlier aliq̃ñ erat ꝓceptura ⁊ paritura sine virili semie vel saltẽ q̃ parere poterat.

D ꝓnio fuerit ꝟgine

E ¶ Pars. ij. hꝰ ꝓmõis q̃ dr necitatis Iqrat vtz ad rpatõz hũane natu re lapse fuerit necaria icarnatio filij dei. Prio meliori declaratõe ꝑsupponẽdũ est q̃ pctõ ꝓmoz parẽtũ tota nata hũana ẽ infecta ⁊ pctõ obligata. ⁊ ꝓseqnẽ ẽ ne dãnatiõi qz tũc erat tota i ipis ꝑmis parẽtib peccãtibus. vt declarat Alex. de ales i. ij. pte summe in tractatu de pctõ originali. q. j. ⁊ i. iij. pte sũ i tractatu de icarnatõe xpi. ⁊ sctũs Bonauẽ. in. ij. di. xxj. Et ḥ ꝓbat aucte apli ad Ro. v dicẽtis. p vnũ hoiez pctm̃ itrauit i mũdũ. ⁊ p pctm̃ mors. i q̃ oẽs peccauerũt. trãssumpti ue in. c. placuit vt q̃cũq̃z puulos. de ꝓse. dis. iiij. Itẽ ꝑsupponendũ est q̃ hꝰ casus necessaria fuit repatio fm Alex. vbi s. ⁊ Ansel. i li. cur deꝰ hõ. ⁊ btm̃ Bona. ⁊ Rich. i. iij. dis. xx. ar. j. q. j. Qõ sic ꝓbat. Deꝰ ⁊ nata nihil agũt frustra. j. phis. iij. de aia. ⁊. j. de celo ⁊ mũdo. ⁊ no. i. l. q̃ bis idẽ. ff. de ꝟbo. obl. Sz deꝰ creauit hoiem ad ꝓseqndũ beatitudinez. vt ait Aug. i li. enchiridiõ. ⁊ ponit mgr i. ij. sniarꝫ. di. j. vbi dic. Fec deꝰ rõnalẽ creaturã vt summũ bonũ itelligeret. itelligẽdo amaret. amãdo possideret. possidẽdo frueret. Cũ g̃ ꝑ peccatũ fuerit hũana natura deuiata a deo fine suo. ⁊ ꝓseqns a btitudine: ita vt ad nihilũz tẽderet. sequit q̃ si deꝰ eã nõ repasset: minime suũ finẽ ad quẽ creauit eã deꝰ ꝓsecuta eẽt. ⁊ ꝓseqns sapia diuina diceret defectiua fuisse creãdo hoiem ad finẽ quẽ nũq̃z ꝓseq deberet Hoc cãt ẽ incõueniẽs i deo ponere. Vñ Anselmus i li. Cur deꝰ hõ. inqt. Nõ decet summã firmitatẽ ⁊ firmissimã stabilitatẽ suũ firmũ ꝓpositũ infirmari. nec decet summã bonitatẽ pmittere nobilissimas creatas fraudari suo fine. Hec ille. Ergo necessaria fuit reparatõ hois lapsi. Dũ aũt q̃rit. vtz ad hãc reparatõnẽ necessaria fuit incarnatio filij dei? Rndet fm Alex. de ales vbi s. ⁊ Tho. i. iij. pte sũme q. j. ar. ij. q̃ aliq̃d ad finẽ aliquẽ dr ẽ necẽ duob modis. Prio sine q̃ finis hzi nõ põt sic cib est necessari ad ꝓseruatõz vite hũane. Illud aũt dr ꝓprie necessariũ qõ si nõ fieret res piret vel deterior fieret. l. impense. ff. de ꝟb. sig. ⁊ sic nõ fuit necessaria incarnatio filij dei ad restauratõz hũani generis. q: deꝰ per suã omipotentẽ ꝟtutẽ poterat naturã humanã mltis alijs modis repare. Scõo mõ dr aliq̃d necessariũ ad finẽ aliquẽ: p qõ videlicet melꝰ ⁊ ueniẽtꝰ puenit ad ipm finẽ. sicut equꝰ necessariꝰ dr ad iter. Necessariũ eni q̃ñ qz exponit. i. ꝓueniẽs. lxxvij. di. c. credo vos frẽs. ⁊ ibi Archid. ⁊ necessitas. i. cõgruitas vt i auct de triẽ. ⁊ semis. circa pn. Itẽ aliq̃ñ exponit necessitas. i. cõmoditas vl honestas. xxj. q. iiij. c. j. i vltia glo. Aliq̃ñ etiã exponi

Necẽ fuit xpm incarnari

Necẽ dr dupl

tur necessario. i. vtilit. vt i pma psti. codi. in pn. ⁊ necessariū. i. vtile. ff. solu. mri. l. j. ⁊ no. insti. de acti. §. alie. Jtē q̃ necessariū exponatur qñq̃z. i. vtile ⁊ expedies. pbat p glo. i clem. j. de pcu. ⁊ ff. de off. p. p. l. j. ⁊ ff. de op. nonū. l. de pupillo. §. memisse. Et his oibꝫ modis fuit necessariū filiū dei icarnari ⁊ pati ad hūane nature repatōem. q̃ iste modus fuit melior. vtilior. ꝓueniēcior: ⁊ magꝭ expediēs q̃z aliq̃s alij. Unde Aug. in. xiij. li. de trini. et ponit mgr in. iij. sen. di. xx. ait. Si q̃rat vtꝫ alio mō potuerit deꝰ repare hūanū genus q̃z p mortē filij sui? Dicim⁹ ⁊ aliū modū ei fuisse possibilē cui⁹ prāti cūcta sbiacēt. sz nostre miserie sanande ꝓueniēcior ē nullū fuisse nec oportuisse. Hec ille. Et h̄. q̃ nullꝰ alij ita satisfaciebat diuīe iusticie. Unde vulgarꝭ poeta florētin⁹ in. iij. comedia inquit. Tuti laltri modi erano scarsi a la iusticia Sel fiol d̄ dio nō se fusse humiliato ad icarnasi. ¶ Et h̄ p bat sic. Deꝰ ab eterno ordinauit hoiem ad beatitudinē. vt pz ex pdictꝭ. ⁊ hē ec a theologꝭ in. iij. di. xlix. ⁊ p Tho. pma scde. q. iij. arti. viij. Sz ipe p pctm trāsgrediēdo mādatū dei eternā dānationē pmeruit. Aut q̃ deꝰ debuit eū beatificare stāte eo i pctō ⁊ nō faciēte pniam de crimīe ppetrato aut nō. Nō ē dicēdū q̃ sic. q̃: tūc deꝰ fuisset iust⁹. q̃: iniusticia ē saluare pctōrē. vt dicit Aug. i li. de spū ⁊ aia trāssumptiue i. j. sen. dis. xlij. c. iiij. Jtē iusticia reqrit vt delicta nō remaneāt īpunita. l. si longe. ff. de iudi. l. ita vulnerat⁹. ff. ad. l. aquil. l. stichū aut pāphilū. ff. de solu. Deꝰ aūt est iust⁹ ⁊ iusticiā diligit. ipo di. ps. vij. ⁊ nō pōt facere iiusta. vt dr i pdicta dis. pmi sent. Si ꝓo nō saluasset eū: tūc determiatio sua q̃ ab eterno statuit ei dare beatitudinē fuisz fallibil'. q̃d esse nō pōt. q̃: deꝰ infallibilit scit oia añq̃z fiāt. xxvj. q. v. c. vl. i fi. ⁊ oia nuda ⁊ apta st̄ ocul' ei⁹. Heb. iiij. ⁊. c. deꝰ oipotēs. ij. q. j. ⁊. q. v. c. psbr. ⁊ ē infallibil' ꝓuitas. c. si cōsuetudinē. ⁊. c. q̃ ꝓtēpta. viij. di. Ut q̃ hoc i cōueniens remouerēt ⁊ ordinatio dei effectu mādarēt. atq̃z diuīa iusticia q̃etarēt. necesse fuit satisfacere p pctō pdicto. Qua satisfactione facta possz hō ꝓseq̃ beatitudinē: nedū fm diuīe miscdie magnitudinē sz etiam fm diuīne iusticie rectitudinē. Nō ꝓstat q̃ hō pur⁹ siue aliq̃ creatura ñ potuit satisfacere p h̄ pctō. Cui⁹rō assignat a Ric. i. iij. dist. xx. ar. j. q. iiij. ⁊. v. Et a sctō Bona. i eadē dist. ⁊ ab Alex. de ales vbi s̄. Nō ei potuit p angelū repari. q̃: de rōe iusticie ē vt q̃ peccauit satisfaciat. iuxt illd Ezech. xviij. Aia q̃ peccaue rit ipa moriet. trāssumptiue i. c. si hales. xxiiij. q. iij. Quia ille q̃ obligatōz fec dr solvere debitū. l. crimē. ff. de penis. ⁊. l. sancim⁹. C. eti. Cū q̃ angel⁹ nō peccauerit: ñ debuit p eum fieri satisfactio p pctō p mor parētū. q̃d pbat etiā p ea q̃ habent i. l. ob maritorū. C. ne vxor p mari. ⁊ i. c. romana. de sen. ex. li. vj. ⁊ i l. si pena. ff. de penis. ⁊ in. c. illud. xj. q. iij. ⁊ i. c nulli⁹. ⁊. c. placuit. ⁊. c. iudei. j. q. iiij. ⁊ i. cāsuit. extra de his q̃ fiūt a ma. par. ca. ⁊ ibi gl. vbi dr q̃ nō dz portare pnā q̃ nō fec culpaz Et idē hr in. c. cognoscētes. de psti. Jtez reatus pcti original' obligauit totā humanam naturā ⁊ singlos ei⁹ generꝭ ab adā ppagandos ad eternā dānatōz. Sz null⁹ angelus pt equari toti humane nature ex se. Si igit fm Anselmū i satisfactōe dz fieri restitutio de ablato. ⁊ emēda de iniuria. ⁊ sic illud p qd fit satisfactio dz esse maiꝰ q̃z cōmissum vl' saltē eqle. ⁊ oportet pl⁹ reddere q̃z fuerit ablatū p satisfactiōe iniurie vltra damnū. vt pz in §. itē mirta. ⁊ i. §. tripli. insti. de actio. vel' saltē tantūdē. Ergo optebat q̃ ille p quez satisfactio debebat fieri de pctō origiali eēt tāt⁹ q̃ posset eqri toti hūane nate. ⁊ q̃ etiā pl⁹ valeret vl' saltē tātūdē. Sz null⁹ angel⁹ singularis ē hmōi. q̃ ⁊c. Jtē i restauratōe ⁊ repatōe ista optebat q̃ hō restitueret i illa dignitate in q̃ erat añ pctm. ⁊ i q̃ remāsisset si ñ peccasset. q̃: illa dr pfecta restitutō p quā oia restituūt integre. l. j. cū seqnti. C. de sentē. pas. sz hō añ pctm nulli erat sbiect⁹. nec fuisz nisi deo. imo oia alia creata ad ei⁹ vtilitatē erant sibi sbiecta. iurta illud ps. viij. Oia subiecisti sb pedibꝫ ei⁹ ⁊c. qd̄ no. etiā i. l. ij. ff. de stato. ⁊ ppē h̄ dr esse dignissim⁹ int oēs creaturas. l. iustissime. ff. de edil. edic. vbi glo. allegat Virgiliū ⁊ Ouidiū ad hoc. qd̄ ec no. in §. q̃: ꝓo. i auth. de nup. ⁊ i. l. vēditor hois. ff. d euic. ⁊ insti. de rer di. §. part⁹ ancillar. ⁊ de iure na. gē. ⁊ ci. i fi. Sz si p angelū vl' aliā creaturā redēpt⁹ fuisset: nō essz ad pstinū status restitut⁹. q̃: sic teneret illi angelo vl' alij redimēti sicē creatorē. q̃: vt dicūt pdicti doctores nō min⁹ est bñficiū redēptōis q̃z creationis Et ad hoc pt applicari illd qd inqt Claudian⁹ in maiori volumie dicēs. Nō minor ē ꝓt⁹ q̃z q̃rere parta tueri. Qui etiā ibidē ait. Pl⁹ est tuare q̃sitū q̃z q̃sisse nouuz. Ad hoc q̃z applicari possz illd qd dixit ipator. C de vete. iu. enu. l. j. §. cūq̃z. s. q̃ laudabilior ē ille q̃ factū subtiliter emēdat eo q̃ pus inuenit. Semp igit hō illi redimēti ipm fuisset debitor sue salutꝭ obligatōne naturali. q̃ vult de

Nō fuit ꝓueniēcior via redimēdi

Nō purus ñ potuit satisfacere

Sermo.I. De annũciatiõe Marie

bñ facieti bñ faciam⁹.l.ſz ⁊ ſi lege.§.⁊ ſuluit ff.de pti.here.l.aqli⁹ regul⁹.ff.de dona.c.cũ i officys.extra de testa.⁊.c.de forma.xxij.q.v. Itẽ in britudine nõ posset hõ ipi angl'o rõnabilĩ coeqri.ſic nec fu⁹ dño suo dz equari Sz Mat.xij.inqt saluator. Erũt hoies ſicut angeli dei in celo. Ergo nõ debuit homo redimi p aliũ q̃z p deũ.vt cũ adoraret ⁊ amaret ex toto corde suo.⁊ ex tota aia ⁊ ex oibus viribꝫ suis.vt p̃cipit Deut.vj.⁊ Mat.xxij trãsumptiue i.c.ois.xiij.di.⁊ in.c.vnico.§. hoc vnguento.de sacra vncti.qd quidẽ p̃ceptum implere non potuisset ſi ab alio q̃z ab ipo deo fuisset redẽpt⁹. Debuit etiã ab eo redimi vt ipm deũ solũ veneraret: nõ tm vt creatorẽ ſz etiã vt redẽptorẽ q̃ dixit Isaie.xlij. Bliam meã alteri nõ dabo. Et iõ debuit ipe incarnari ⁊ hũanũ gen⁹ redimere: ne gl'a sua daret alteri rõe redẽptõnis. Preterea q̃ nec angel⁹ nec alia pura creatura potuerit hominẽ reparepbat. Quia vt ait Aug.sup Joh. Mal⁹ est de impio facere iustũ q̃z creare celũ ⁊ terrã. Sz p lapsum hũani gener⁹ oẽs ceciderũt in ipietatẽ.q̃ ad h̃ q̃ de impijs fierent pij ⁊ iusti.necessaria fuit maior actio q̃z fuerit creatio celi ⁊ tre. Nec aũt nõ pt inueniri nisi i creatore oim oipotẽte.q̃ ꝛc. Itẽ fm Ansel mũ in li.cur de⁹ hõ.c.xx.pena debuit corrũ de re delicto.qr p mẽsura deliti dz cẽ ⁊ plagarũ mod⁹. Deut.xxv.⁊.l.respiciẽdũ.ff.de penis.⁊ l.ped⁹.§.j.ff.de incẽ.rui.⁊ nau.⁊.l.j.§.ſz et q̃ porũ.ff.de abige. Sz p ctm hois fuit infinitũ.nõ rõe act⁹.ſz qr naturã humanã priuauit bono infinito. Itẽ qr rẽ in potẽtia infinitã corrupit.qr ſi deo placeret i diuidua hũane nature multiplicari possent ſine fine. Itẽ hec offensa dz infinita rõe dei offensi.q̃ est infinite ꝑfectis.iuxꝫ illõ p̃s.xlvij. Magn⁹ dñs ⁊ laudabil⁹ nimis.⁊ magnitudis ei⁹ nõ est finis. Tãta ei est iniuria q̃z ta ẽ p̃sona offensa §.ator.insti.de iiu.⁊ no.i.c.cũ illoꝫ.de sentẽ. ex. Lũ igit oẽs angli ⁊ hoies ac cetere creature sint potẽtie finite: nõ potuerũt facere istã emẽdã ⁊ satisfactiõz infinitã.qr vnũqd q̃z ſicut se hz ad entitatẽ.ita se habet ad opatiõz vt ait cõmẽtator.ix.methaphiſice. Item qr ipossibile ẽ a potẽtia finita ifinita ꝑtrãsiri.j. poster. Finiti ei ad infinitũ nulla ẽ ꝓportio. iij.⁊.viij.phi.j.de ce.⁊ mũ.⁊.j.meth. Et iõ Ansel.i li. Cur de⁹ hõ.c.vj.inqt. Illã emẽdã facere ñ potuit nisi ille q̃ eẽt de⁹ ⁊ hõ.de⁹ q̃ posset.hõ q̃ deberet. Ex q̃bꝫ claret q̃ necẽ fuit vt vniret de⁹ ⁊ hõ vniõe p̃sonali.q̃ apd doctores incarnatõ noiat.vt ex tali vnione ⁊ surgeret vna p̃sona q̃ sat⁹ facere posset fm diuitatẽ.⁊ i natura hũana debitrice penas toleraret. Et ista fuit p̃sona xpi.⁊ h̃ ⁊ firmat aucte Aug. in li.cur qñ ⁊ quõ de⁹.c.vj.dicẽt. Ad h̃ valuit natura diuĩtas ⁊ p̃sone vnitas i xpo. ⁊ hũano generi necaria fuit.vt qd nõ posset hũanitas.diuia faceret nata.⁊ h qd ñ cõueniret nature diuĩe hũana exhiberꝫ.⁊ nõ alia atq̃z ali⁹.ſz idẽ ipe eẽt q̃ ex vtroq̃z p̃fecte exm̃ s p hũanã qd ipa debebat ⁊ p diuinã possz qd expediebat. Nec ille. Et hec ẽ cã q̃re hõ nũc possit deo satisfacere p p̃ctis mortalibꝫ.q̃z uis infinita dicat eoꝫ offensa rõibꝫ p̃dictꝫ. Qr hoc agit in ꝑtute passionis christi q̃ fuit meriti infiniti.

¶ Pars tertia h⁹ fmõis q̃ dz causalitatis

P Ro expeditõne h⁹ ptis querit. q̃re potius p̃sona filij q̃z p̃ris vl'spũsti fuit incarnata.cũ etiã alie p̃sone diuine potuerint incarnari.vt declarat mgr in.iij.sen.di.j. Ad quã dubitatõz rñdẽt Alex.de ales in.iij.pte summe.in tractatu de ꝓueniẽtia incarnatõnis. Et beatus Tho.in.iij.scripto.dis.j.ar.ij.⁊ in.iij. parte summe.q.iij.ar.viij. Et sanctus Bonauentura in.iij.dis.j.ar.ij.q.iij. Et Alexãder lũbardus ibidẽ. Et Rich.in eadẽ di.ar.ij.q. iij.dicẽtes.q̃ hoc ꝓueniens fuit multis rõnibus. Quaꝫ vnaz assignat Hugo de sancto victore in li.de spũali clamore dicens. Congruentissimũ fuit rõne mediatõis vt filius ad incarnatõem mitteret magꝭ q̃z pr̃ vl'spũs sanctus. Decebat eni vt q̃ erat medius esset etiã mediator. Nec ille. Et ad h̃ oñdenduz xps voluit in oẽmibꝫ tenere mediũ. Natus eni est media nocte.vt p̃dictũ fuerat Sap. xviij. Et posit⁹ fuit i medio aialiũ Luc.ij.ſicut p̃dictũ fuerat Abacuc.ij. Inuẽtus etiaz fuit in medio doctoꝫ Luc.ij. Et transiẽs p mediũ illoꝫ ibat. Luc.iiij. Et erat i medio discipuloꝫ ſicut q̃ ministrat. Matth.xx. et Luc.xxij. In medio etiã mũdi crucifix⁹ est. p̃s.dicẽte. O patus est salutẽ i medio tre. Et in medio latronũ occisus ẽ. Joh.xix.ſic p̃dictũ fuerat Isa.liij. Itẽ post resurrectõz suam i medio discipl'oꝫ apparuit Lu.xxiiij.⁊ Joha.xx. Et ideo etiã i incarnatõne se vez esse mediatorẽ oñdit. ¶ Notãdũ est aũt q̃ de rõne medij sunt ista tria.s.vnire.distare ⁊ innotescere. Primũ.s.vnire fecẽ xpus. Assumpsit eni humanã naturã in vnitate diuĩe p̃sone qua fecẽ vtraq̃z vnũ.ad Eph.ij. Mũdũ reconciliãs sibi deo pri.j.ad Cor.v.⁊ h̃ inq̃tũ dedit semetipm p oẽmibꝫ i redemptionem.j.

Bõñ de/buit redimi p aliũ nisi per deum

B Alia rõ q̃ nulla creatura potuit homines reparare

Conclu/dit

Q Quare solꝰ filius sit incarnatus

Rõe mediatõis

Tria sũt de ratõe medij

ad Thi.ij. Unde Greg.in.xx.moral'.ait. Venit mediator dei & hoiz xpus ihs. vt qz p ima nra distabam^a summis: iugeret ima summis. atqz ex eo nob via redeudi fieret q̃ summis suis ima nra copularet. Scdo de rone medij est distare ab vtroqz extremo. vt ait phs .ij.eth.c.v.& no.in.l.iij.§. adiectio aut ista.ff.ad le.cor.de sic. Christ^s aut incarnat^s fm naturã humanã distat a deo & ab hoibz fm naturã diuinã. Tertio de rone medij est innotescere. Clari^s eni cognoscit medium qz extrema i sui excellcia. vel ledit vel soluunt sensum fm sniam phi.ij.eth.t.vj.pol'. Medium aut est magz adequatũ potcie. & io clarius apphendit. Ad qd applicare possum^s illud Maximiani poete dicentis. Maior eni medijs gra rebz inest. Quia igit christ^s fm vnũ extremũ. i. fm naturã diuinã potcie nostrã intellectuã intantũ excedit: vt eum cognoscere nõ possimus. sed fm naturam humanã melius cognosci potuit. Idõ congruũ fuit ipum incarnari. Itẽ vt inquit Hugo vbi sup. Illũ qui satisfactõem facere debebat p humano genere: oportebat ee mediatorẽ inter deũ & hoies. Filius aut inter diuinas psonas tenet locũ mediũ. Ergo ipse potius debuit incarnari. Erat eni questio inter deũ & hoiem. De^s cõquerebat de homine q ipm offenderat. hõ de deo q creaturã suaz reliquerat. sz xpus soluit hãc questionẽ: mediatorẽ se facies. ¶ Ubi notandũ q mediator debet habere cõmunitatẽ. auctoritatez & strenuitatẽ. Unde humanũ gen^s cõquerebat se ñ habere cõmunitatẽ. Job.ix.c. dicens. Neqz enim viro q̃ cõmunis est mihi ñ deb. Nec auctoritatẽ q̃ posset partes arguere. Et idõ ibidẽ dr. Nõ est q̃ neutz possit arguere. Cõquerebat etiã se nõ hre strenuitatẽ q̃ posset diuidere. Unde ibidem subdit. Et ponere manũ suã in ambobz. Christ^s aut fuit ver^s mediator. qz habuit cõmunitatẽ cũ deo iqntũ deus. & cũ hoie inqntũ hõ. iuxe illd ad Gal'. iij. Mediator vni^s nõ est. s. nature. sz duplicis. s. diuie & hũane. Scdo habuit auctem in arguẽdo. iuxta illud qd pdictuz fuerat d eo Isa.xj. Arguet in eqtate p mãsuet^s terre. Tertio habuit strenuitatẽ in dicẽdo. Unde Mat.vij. dr. Admirabant^r turbe super doctrina ei^s. Erat eni docẽs sic potestatez hns Xpus g̃ se ponens inter deũ & hoiem pacificauit oia. Unde apls ad Col'.j.ait. Pacificãs p sanguinẽ crucis q̃ in celis sunt & q̃ in terris. Cõtingit aut sepe q mediator abstraqz pte vulnerat. Et sic xpus vulnerat^s est a pte. iuxta illud Isa.liij. vbi ipe pte de filio ait. Propter scelus ppli mei percussi illũ. Itẽ ab hoie fuit percussus. Unde Zach.xiij. ipse inqt. His plagis plagatus sum i domo eoz q̃ me diligebant. ¶ Alia rõ qre fili^s potius debuit incarnari ẽ. qz pte p eũ oia creauit. iuxta illud Jobis.j. Oia p ipm facta sunt. Et Gen.j. In pncipio creauit de^s celũ & terrã. Ubi exponit Augu. In pncipio. i. i filio. Et ps. xxxij. dr. Verbo dñi celi firmati sunt: & spũ or^s ei^s omis virtus eoz. Que ꝓba exponẽs Gre. i q̃dam fmõe inqt. Verbũ dñi fili^s ẽ pris & Itẽ ps. xciij. dicit Dauid loquẽs de deo. Oia i sapia fecisti. id est. i filio q̃ est sapia pris. Cũ g̃ i creaturis videam^s q p eandẽ artẽ reficit artifex rẽ artificiatã destructã p quã pmo fecerat eã. decuit deũ prem p ꝓbũ & sapiam suã oia reparare p qd & p quã oia creauerat. Et hãc rationẽ tãgit mgr in. iij. dis. j. di. Ordine ꝛgruo atqz alto dei sapia fec ꝛsilio. vt de^s q̃ in sapicia mũdũ ꝛdiderat. cadẽ q̃ in celis sunt & terris restauraret. Hec ille. Itẽ cũ fili^s sit imago dei vt dr ad Col'.j. ꝛgruũ fuit ipm incarnari. qz ex h̃ habet ꝛuenictiã cũ eo q̃ erat repandus scz cũ hoie ad imaginẽ dei facto. Genesis.j. Quia eni p culpã fuerat deformatus. ꝛgruenti^s nõ potuit reformari qz p ipaz imaginẽ dei. vt imago increata imaginẽ creatã reformaret. ¶ Itẽ fili^s dei est verbũ pris. qd sic procedit ab ipo vt pte se manifestet p ipm. Unde ipe ait Mat.xj. Nemo nouit filiũ nisi pat neqz prem q̃s nouit nisi fili^s & cui voluerit filius reuelare. Paruissima aut in mũdo remãserat cognitio dei. & i paucis aõ incarnatiõem xpi. Cõgruũ g̃ fuit vt ꝓbũ dei i carne veniẽs manifestaret hoibz prem. qd etiam fecit. Unde ipe ait Joh.xvij. Pr manifestaui nomẽ tuũ hoibz quos dedisti mihi. Sicut ergo nullo medio melius pot hõ manifestare intẽtionẽ suã qz vt ꝓbũ itelligẽtie sue voci copulet. & illud pferat in publicũ. Quia vt ait Aug. Inter omia signa verba obtinent pncipatũ. Et colligit ex sinia Aristo. i. j. pier. & autoris in li. sex pncipiorũ. Et vt inquit Speculator i ti. de aduocato. § vj. Verbatio sunt instituta: vt p ea q̃s i alteri^s noticiaz suã intẽtiõz pferat. Sic nõ potuit ꝛgruentius dei tat^s fieri reuelatio & intẽtõis diuie manifestatio qz vt ꝓbũ suũ copularet carni sicnostrũ voci. p quã nob deitat^s noticia donaret. Sicut eni discipulus instruit. perfic^t hoc q recipit ꝓbũ mgri. sic humana natura pfic^t ex hoc q vnit^r ꝓbo dei. a quo ois sapicia pfectio deriuat. Unde Eccli.j. dr. Fons sapicie

Alia rõ q pte non debuit incarnari

Mediator debet tria hre

Sermo.I. De annũciatiõe Marie

Alia rõ verbũ dei i excelsis. ¶Aliã rõz ponit mgr in iij.di.j. vbi recitat Aug'.dicentẽ. Nõ pt vl spũssanctus carnẽ induit:ne alꝰ esset filꝰ in diuinitate:z alꝰ i humanitate. Et ne idem esset pt z filius. si deus pater de hoie nasceret Dei igit filius homis filius factus est vt esset verus deus z verꝰ hõ vnus filꝰ. Nec ille Dicit quoqz idẽ Augꝰ. in li. de trini. q dei filius nõ cuesuit nisi mrem i terris. qz iam habebat pẽm in celis. Et i libro Cur deꝰ homo iterꝫ inq̃t. Si q̃s querat de illa summa sempiternaqz trinitate cur potius filij psona debuit incarnari q̃z patris z spũssancti. respondebimus. Qm̃ si quelibet alia psona incarnaret: essent duo filij in trinitate. filius. s. dei z filiꝰ ꝗginis. z sic fieret in psonis q̃ sp eq̃les esse debent fm dignitatẽ: inequalitas natiuitatũ. Dignior ẽ nãqz natiuitatẽ haberet natus ex deo q̃z natꝰ ex ꝗgine. Nec ille. ¶ Preterea dei sapia z ꝗtus attribuit filio dicẽte apostolo. j. ad Cor. j. Nos aũt pdicamus xpm dei ꝗtutẽ z sapiam. Et iõ sicut p diabolicam malicia z versutiaz astutia est seductus hõ z in seruitutẽ redactus: ita decebat vt p dei sapientia a seductore liberaret. z i pstina libertatẽ reduceret. Peruersoꝫ enim malignitatibꝫ est obuiandũ ab eo q̃ pot. c. pastoral'. §. fi. de offi. dele. Itẽ ꝗgruũ fuit vt p ipm dei filius q̃ est ꝗtus z brachiũ patris: hostis ipẽ dei diabolus debellaret z vinceret. iuxta illud Luc. j. Fecit potentiã in brachio suo: dispsit superbos mẽte cordis sui. Itẽ fuit ꝗueniẽs vt per obedientiã redemptoris fieret hũana redẽptio: sicut p inobedientiã pmi hois fuit facta puaricatio. Vñ apl'us ad Roma. v. ait. Sicut p vnius hois inobedientiã peccatores ꝗstituti sunt multi. ita z p vnius obediẽtiã instituũt multi. Et rõ ꝗgruitat' pt z q: pteria ꝗtrarijs curat'. ij. et hz. c. cũ ex iuncto. de here. z de ꝗse. di. ij. c. ego Berẽgarius. z no. in. l. j. ff. p derelicto. z p glo. in cle. cupiẽtes. de re. de q̃ etiã hz in. c. effectu. xxvj. q. vij. z de peni. di. ij. c. si q̃s semel. Sz nullã psonã sic decebat exhibere obedientiã sicut filium patri. obediẽtiã enim pri fuare teneat q̃libet bonus filiꝰ. vt declarat Aler. de ales in tertia pte summe. in tractatu de quarto pcepto decalogi. qõ qualiter intelligatur vide glo. i l. liber hõ. la. ij. ff. ad le. aqui. Ergo ipẽ filius dei potius debuit incarnari: vt obedientiam suo patri exhiberet p quã hoiem inobediẽtẽ saluaret. Itẽ iste mediator z redẽptor tanq̃z verus põtifex p hoibꝫ deputatꝰ debebat p humano genere supplicare z orare. vt ꝓbat p apl'm Heb. v. Sz ꝗgruẽtꝰ fuit filiũ orare pẽm q̃z ecõtra. q̃ ipm potꝰ decuit incarnari Vñ Ansel. li. ij. Cur deus hõ inq̃t. Cõgruẽtꝰ sonat filiũ supplicare pti q̃z aliã psonam Preterea dei icarnatio facta ẽ vt miscõia diuina oñderet. Maior aũt miscõia oñditur qñ ille incarnat q̃ pncipalit offensus ẽ. Qz ꝗo hõ peccãdo appetijt sapiam q̃ attribuit filio i diuis peccauit ꝗ eã. Et iõ ad maiorez demõstrationẽ diuine clemẽtie. ꝗgruuz fuit vt ipa dei sapia offensa incarnaret. z p peccato ꝗ se cõmisso satisfaceret. Et ꝓpter hꝰ scrũs Bonauentura in. iij. sniaꝫ. di. j. introducit filiũ dei patri suo dicentẽ illud Jone. j. Propter me manet hec tempestas: pijce me i mare. i. in vtero ꝗginis. que vt in tertia pte pncipali huiꝰ opis dictũ est appellat mare. Beatus quoqz frater Jacoponꝰ de tuderto ordinis mri in suis laudibꝫ dicit. Dio patre i cui helo po tere. A lo filiolo fa dolce parlamẽto. O fiol mio summo sapere. In te la ce el subtilia mẽto de acq̃ stare lhomo i piacere a tuto lo nostro ꝗuẽto. Tuta la corte farai resplẽdere Se tu vorai sonar quel istrumẽto Filiꝰ aũt rndit pti. O dolce patre de reuerentia. Nel tuo pecto sempre son stato. E la virtu del obedientia p me sara exercitata Pur che loco se troui nel qual sia albergato. Tũc rndit spũssanctꝰ. Lo albergo he paregiato Nel lo qual potrai possare. E in esso nullo peccato gia mai li trouarai. Jo lagio sanctificato ¶Nos ꝗo hic possumꝰ ꝗtẽplari q facta hac determinatõe a sctissima trinitate de icarnatõe ꝗbi ecni: diuia reuelatõe siue ãgelica annũciatõe itimatũ ẽ ꝓmo parẽti nro dño adã. q̃ redẽptiõz suã z posteritatꝫ sue ex cꝑa sua dãnate totꝫ affectibꝫ expectabat. q si aliquã dignã mlierẽ diuio ꝗspectui pntaret. ex ea deliderat' cũctꝫ gẽtibꝫ carnem assumeret. Tũc dñs adã pntauit coram deo septẽ mulieres. vnã post aliã. Quarũ ꝓma fuit Sara vxor abraã. q̃ cũ gestꝫ honestꝫ coram deo reuerẽter pcidẽs fuit. Per nra culpa tu ne ꝗdemnasti no siamo dolẽti del nro delicto. De reuoca signore el to iterdicto E fa mercede al hõ q̃l tu creasti. Cui deꝰ pt rndit. O sara nonne memisti derisiõis quã tu mihi fecisti qñ dixi te debere ꝗcipe filiũ tuũ Isaac: z credere noluisti te hze posse filium. allegãs q senueras z marit tuꝰ abraã vetulꝰ erat. vt hz Genesis xvij. nõ ei digna es fieri spõsa mea. optet ei spõsaz meã ẽ mihi fidelissimã. z oẽs alios excedere i fide. cui ego dixi Osee. ij. de spõsabo te mihi i fide. Jpa q̃ sara reiecta z sic cõfusa

Alia rõ

Quomodo Adã presentauit deo septez mulieres ex q̃bus deberet incarnari

dñs adã pñtauit ꝛto scdãz mlierẽ q̃ fuit Re
becca vxor Jsaac. q̃ coraz ꝛto pstrata hũilit
dixit. A te misꝛdia ciascuno crida O g̃tioso
idio nõ star si duro. Trane ꝛel nro carcer li
obscuro. A scolta i nostri doloꝛosi cridi. Lui
rñdit ꝛe O rebecca: nõne recoꝛdaris q̃ mali
cia tua vix tuũ ꝛecepisti. p̃ua stigz esau p̃mo
genitũ tuũ bñdictõe pñna. vt hꝫ Gen. xxvij
Quia igit magnuz ẽ petm̃ fallacie q̃ pcedit
ex certa malicia. c. beatus. §. ille g̃. xxij. q. ij.
Jtẽ qꝫ fallacijs ẽ obuiãdũ. l. i fũdo. ff. de rei
vẽdi. ꝛ. l. j. §. cũ. ff. d̃ edil. edic. Jõ recuso te p
spõsa mea ꝛ mre filij mei. Tũc dñs adã pñ
tauit ꝛto tertiã mulierẽ q̃ fuit Rachel vxor
Jacob pri arche. q̃ genibꝫ flexis dixit. O vol
ce signoꝛe. o pieta diuĩa. o ĩmẽsa bõta. odio
bẽigno. ꝛe lassa hoꝛmai el to grãde ꝛesdigno
Receue lhomo el q̃l a te fincliа. Lui ꝛe rñ
dit Nõne recoꝛdaris o rachel q̃ furto abstu
listi idola pris tui laban. ꝛ abscõdisti ea sub
ter stramẽta cameli. Jnsup etiaz pri tuo illa
q̃rẽti mẽdaciũ dixisti. vt hꝫ Gen. xxxj. Qꝫ
igit omne furtũ estꝫ meũ pceptũ. Exo. xx. ꝛe q̃
in. c. penale. xiij. q. v. ꝛ. c. omis. xxxij. q. iiij.
Jtẽ qꝫ oẽs q̃ amãt mẽdaciũ sunt filij diabo
li. xxij. q. ij. c. caute. Jõ nolo te inobꝛediẽtem
mãdatis meis ꝛ mẽdacẽ fieri celi reginã: cũ
potꝰ merearꝭ puniri ꝛe mẽdacio qõ nõ ꝛebet
remanere ĩpunitũ. l. ꝛebuit. ff. ꝛe his q̃ no. in
fa. ꝛ. l. accusatõis. ff. ꝛe accu. ꝛ. l. fi. ff. ꝛe rei vẽ.
Quarta mlier pñtata ab Adã fuit Judith
vidua q̃ ꝛeuote dixit. Adã offesse tua reuerẽ
tia facto a la tua sillitudine. Dhe ñ guarda
re a sua ĩgratitudie. Ma mõstra a noi tua
grãde clemẽtia. Lui spũsctũs rñdit. O Ju
dith nõne recoꝛdarꝭ q̃ Holofernẽ p̃ncipem
militie regꝭ babilonie occidisti. ꝛ mãlbꝫ tuis
caput eꝰ amputasti. vt habet tui lib. c. xiij.
Licet aũt zelo ꝛei hoc feceris ꝛ p liberatione
ppli tui: ꝛ pseqꝫ ꝛer cũ merito. tamẽ nõ est
equũ q̃ mulier homicida q̃ manꝰ suas hũa
no polluit sanguine sit mater sanctisanctoꝝ
Nã si homicida efficit irregularis: ꝛ nõ pot
pmoueri ad sacros oꝛdines. ꝛ eijcit iã pmo
tus. c. si q̃s viduã. l. di. ꝛ. c. aliquãtos. di. lj.
ꝛ extra ꝛe homic. c. sicut dignũ. ꝛ. c. significa
sti. Multo magis homicida mulier ẽ sacra
tissimo incarnationis diuine mysterio incõ
grua. Et iõ nolo in te ꝛescẽdere ad opandaz
scissimi ꝟbi celestis pceptõnem. ¶ Quinta
mulier fuit sctã Susanna q̃ dixit. Con la
crime e dolie a te vegnamo. Lõ gran suspiri
e vergognosa faza. e cõ tuto el coꝛe te preghi
amo chel nostro erroꝛe pdonar sepiaza Lui
dixit deus. O Susanna nõne recoꝛdarꝭ: q̃
vngebas te i pomerio. ꝛ ob hãc cãm induri
sti illos duos senes i pcupiscentiã tui. vt hꝫ
Dan. xiij. Et iõ nolo te fieri sponsam meam
Qui eni cãm damni dat dãnũ ꝛedisse vide
tur. c. si culpa. ꝛeiniu. ꝛ dam. da. l. q̃ occidit.
§. in hac. ff. ad legẽ aq̃. ꝛ. l. ptoꝛ ait. la. ij. §. h
aũt. ff. vi bono. rapto. Sexta mlier fuit An
na pphetissa assidue stans in templo: vt hꝫ
Luc. ij. que ait. Nõ dhe perire tanta vir tu
cõ fede. Quãta he hauta tra li padri sanci
p tuo amoꝛe afflicti ꝛ moꝛti al quanti. Don
cha rẽde a noy tua mercede. Lui ꝛe respon
dit. O anna tu scis q̃ vidua es ꝛ coꝛrupta.
quare nõ ꝛez te esse matrẽ filij mei. ꝛ iõ nolo
te. Mr eni filij mei ꝛebet nitere tãta purita
te qua in creatura aliqua nequeat silis repe
riri. Quia locus ꝛebet esse ppoꝛcionatꝰ loca
to. iiij. phis. Et iõ purissimo filio meo ñ cõ
uenit nisi purissima mr. Tũc Adã anxiatꝰ
cepit cogitare si aliqua ꝟgo esset in mundo
nullꝰ criminis rea: que repulsam haberẽ nõ
posset. Et tandẽ recoꝛdatꝰ est ꝛe gliosa ꝛ inte
merata ꝟgine Maria. q̃ añ deũ ꝛeducta at
qꝫ in terrã hũillime pstrata: ꝛemissis ill̃ suis
pudicissimis oculis: reuerentissimis gestibꝫ
ꝛ suauissima voce dixit. Non he humana
creatura digna. Dauer grã da teo alto sig
noꝛe. De nõ guardare al nro grande erroꝛe.
Ma volta a noy tua pieta benigna. Tunc
ꝛeꝰ pꝫ dixit filio ꝛ spũsctõ. Que ẽ ista q̃ ascen
dit añ pspectũ nrm sicut virgula fumi ex aro
matibꝫ mirre ꝛ thuris: ꝛ vniuersi pulueris
pigmentarij? Uere specie sua ꝛ pulcritudine
meũ attrahit animũ vt pcupiscã decoꝛẽ su
um. Filiꝰ ꝟo patri inq̃t. Si placet eẽ ne ma
iestati vre ꝛescẽdã i oꝛtũ vteri hꝰ sacratissime
ꝟgis. vt colligã lilia sue nitidissime puriratꝭ.
Nã ipa ẽ oꝛtꝰ pclusus. fons signatus. cuius
emissiões padisus. locꝰ voluptatꝭ i quo sunt
psita vniũsa floꝝ genera ꝛ odoꝛamẽta ꝟtu
tũ. Spũs aũt sctũs dixit. Nõne videtꝭ q̃n
to charitatꝭ ardoꝛe mẽs hꝰ sacratissime ꝟgi
nis sit repleta. q̃ntaqz i tãta ꝟtutũ oim plẽ
tudine sit hũilitate ꝛecoꝛata. Quia g̃ sicp
phetatũ ẽ Jsa. lxvj. sup hũilez ꝛebꝛo qescere.
repleboꝛ hꝰ purissime ꝛ hũillime ꝟgis tã car
nẽ q̃z mẽtẽ. ꝛ erit req̃es mea i seculũ scli: h ha
bitabꝫ qm̃ elegi eã. Rñdit aũt pꝫ eternꝰ illud
Sap. viij. Hanc amaui ꝛ exq̃siui ꝛ pposui
mihi spõsaz accipe. ꝛ amatoꝛ factꝰ sũ forme
illiꝰ. vnigenitꝰ meꝰ sit vnigẽitꝰ eiꝰ. ꝛ spũsctus
sit habitatoꝛ i ea fecũdus. pcedat g̃ nre nũ
ciꝰ maiestatꝭ: ꝛ roboꝛet aim ꝟgis ipam subli

Maria pñtata p pcipido filium

mãdo nouo salutatõis mũere. Uocet ꝗ gabriel. ꝛ ipe tãti mysterij nũcij existat. ¶ Tũc dixit illi. Uides gabriel illã ꝟginẽ cui suauissim odor corã nob fragrat? Uides puellã illã oim ꝟtutũ pulcritudine rutilantẽ? Uides paradisum voluptatis quẽ plãtauimus a ꝓncipio? Uides fontẽ pietatis q̃ irrigat vniũsa terra? Uides sacrariũ mẽtis sue: diuinitatis nre habitaculũ ꝗtiosum? Curre igit cito ꝛ nũcia illi nrm placitũ: nũcia ei trinitatis cõsiliũ. Dixitq; sibi pr̃. Accipe hãc lrãm ꝛ da illi ex pte mea. Dixitq; filio. Tũ ista ꝟgo sit de sua ꝟginitate valde tenera: sum cert q̃ lectis lris patris ex admiratõe stupebit ꝛ turbabitur. Et iõ da sibi istas lras noie meo. Dixit q; spũsctũs. Sũ cert q̃ disposuit ꝟgitatez pꝛetuã fuare. ꝛ cõcipi nõ pt naturaliter absq; ꝟginitatis violatõe. dubitabit ꝗ sat q̃lit potest hẽ cẽ. ꝛ iõ da illi istã aliã lrãm noie meo Missus est ꝗ angelus Gabriel a deo i ciuitatẽ galilee ꝛc. ¶ Et nota q̃ vt dicit Frã. de mayro. i tractatu sup missus est: sup isto ꝟbo Gabriel. q̃ angelus appuit ꝟgini i hũana effigie ꝛ visibili. allegãs Chrysl. sup Matth. Hoc idẽ dicit Rich. i. iij. di. iij. ar. ij. q. iiij. Pergens q̃ angelus gabriel iuꝛ diuinũ mãdatũ in ciuitatẽ galilee ꝛgressus ad beatã ꝟginẽ maxima cũ reuerẽtia. eãq; salutãs sibi assiguit lrãm dei pr̃is. quã inuenit associatã tribus nobilissimis puellis ꝛ alias. q̃ꝛ ꝓma prudẽtia vocatur. secũda ꝟgitas. ꝛtia ꝟo hũilitas. Accipiens q; btã ꝟgo lras eini pr̃is cũ maxio tremore eas aperuit. inuenitq; scptũ. Aue gra plẽa ꝛc. Tũc btã ꝟgo videns nouitatẽ hũ annũciatõnis. ꝓsuluit ꝓmã puellã. s. prudẽtiã. q̃d sibi sup hũ videret. Que mãdit. q̃ nõ ita cito ꝛ defacili suũ pbẽret assensum. nec isti ꝓdescẽderet. ꝛ bñ cogitaret sup his. Quia scriptũ est q̃ in rebus arduis mature ꝛ cũ maxia deliberatõe est pcedendũ. iuꝛta no. i. l. ſ. ff. de carbo. edic. ꝛ i. l. plata. C. de sentẽ. ꝛ iterlo. oim iudi. Et hũ est q̃d dr̃. Que cũ audisset turbata est ꝛc. Tũc gabriel videns eã turbatã: dedit ꝛ assignauit sibi secũdam lrãm ex pte filij dei. quã suscipiens cũ reuerẽtia inuenit. Ne timeas maria inuenisti eni gratiam ꝛc. Tũc ꝓsuluit secũ da ꝛ sociã. s. ꝟginitatẽ dicens sibi. O socia mea carissima: scis q̃ te idissolubili dilectõis vicio amplexata sum. ꝛ de hũ votũ feci dño. Quid igit tibi sup hũ agẽdũ videt? Que mãdit q̃ pꝛetereat de modo. Et iõ dixit. Quõ fiet istũ q̃m si apte diceret. Cũ fm viã nature ipossibile sit feminã ꝓcipe absq; sue itegritatis violatõne: ego q; firmiter ꝓposuerim mee itegritatis ꝟgitatẽ fuare illibatã. quõ ꝗ fiet istũ q̃d tu dicis? Tũc dedit illi tertiã lrãm q̃ mittebatur a spũsctõ. quã aperiens inuenit. Spũssanctus supueniet in te ꝛc. q. d. q̃ ꝟtute spũsscti supplebit q̃d ꝟtute semis virilis actiuã vim habẽtis fit i ꝓceptõe ꝓlis. Tũc btã ꝟgo tertia ꝓsuluit domicellã. s. hũilitatẽ. q̃ mãdit illud Aug. i fmõe de natiuitate ꝟgis. O btã maria seculũ oim captiuũ tuũ dꝛpcak assensum te dña mũdus sue fidei obsidẽ fec. noli morari ꝟgo. nũcio festinãter mãde ꝟbũ ꝛ suscipe filiũ. da fidẽ ꝛ senti ꝟtutẽ. mãde ꝟbũ benedicta ꝟgo. q̃d optãt supiores. i. angeli. q̃d optant inferiores. i. pr̃es inclusi. q̃d desiderant posteriores. s. filij p tuũ filiũ redimendi. q̃d appetũt exteriores. i. appetit creature i te cõsummãdi. Nõ tm̃ ꝓpter hũ te extollas ꝟgo gloriosa. q̃ꝛ hũ poti diuie benignitatis ẽ q̃ꝛ tuorum meritoꝝ. ¶ Tũc btã ꝟgo cum pfundissima hũilitate genibus flexis: mãibus mẽtis pariter ꝛ corpis eleuatis dixit. Ecce ãcilla dñi fiat mihi fm ꝟbũ tuũ. Moꝛq; pfectis ꝟbis ꝛ dato assensu dictis angelicis a btã ꝟgie i ei vtero sacratissimo quattuor mirãda fuerunt facta. vt pũt trahi ex dictis Greg. sup illud Can. ij Ecce iste venit saliẽs. Et ex dictis Frã. de mayro. sup hũ ꝟbo ancilla. Primũ fuit corpis xpi de puris sanguibus ꝟginis ꝓceptio ꝛ formatio Nõ ei successiue formatũ ẽ corpus illũ sciscissimũ sicẽ cetera corpa hũana. ſz i instãti totũ. Scõm fuit aie xpi de nihilo creatio i codez instãti q̃ corpus fuit formatũ. Tertiũ fuit aie ad corpus vnio siue ifusio. Nõ ei ꝓplet. xl. diebus aia xpi fuit infusa suo corpi sicĩ ceteris fit ſz in code instãti q̃ corpus fuit formatũ Quartũ fuit hũanitatis nre a diuitate assumptio. formato ei corpe ꝛ aiato. diuitas i codẽ instãti assũpsit hũanã naturã. Unde Ri. nr̃ i. iij di. ij. ar. ij. q. iiij. dicẽ. q̃ i codẽ istãti fuerit corporis ꝓceptio: ꝛ carnis ꝛ aie vnio. ꝛ i ipoꝝũ ꝓiũctõe hũane nate ꝓstitutõ. ꝛ carnis et aie ꝛ hũane nature assũptio ad vnitatẽ pſone filij dei. fuerit ei fcta pdicta p ꝟtutẽ spũsscti q̃ infinitate sue ꝟtutis potuit ea facere i instãti. Sicẽ ei carnẽ potuit formare sine virili semine q̃d ũ potuissz ꝟt creata. ita potuit eã i instãti formare. q̃ꝛuis caro pura formari ñ possit nisi i tpe ꝟtute creata. ꝛ q̃ꝛuis inde pdicta nõ fuerit pꝛ ꝛ posteri fm tps. fuit tm̃ ibi pꝛ ꝛ posteriꝝ die nate. Scõz ei phm i pdicam̃tis illũ ẽ pꝛ nata alio q̃d ẽ cã ipi vl pſupponit ab eo. Et sic fuit ꝓus carnis cõceptio q̃ꝛ aie creatio. q̃ꝛ pſupponit ab ea. ꝛ cadẽ rõe ẽ ꝓus

aīe creatō q̃z eiꝰ ad carnē vnio. ⁊ vnio carnis ⁊ aīe q̃z nature hūane cōstitutio: ⁊ ꝓstitutio hūane nature q̃z eiꝰ assumptio ad vnitatez diuīe ꝑsone. Nec tn̄ itelligēdū ē q̃ ꝓstitutio illiꝰ nāte hūane ꝑ̄us termīata fuerit ad aliquā actualē sui exn̄tiā i seipāz q̃z i ꝓ̄dō. q: nū q̃z nec i tpe nec i instāti actu fuit exn̄s i seipa als ei n̄ vere possz dici filiū dei fuisse ꝓceptū i virgīe. qd̄ falsuz ē. h̄ ille egregiꝰ doctor Ric. Ptz igit̄ q̃nti meriti fuit h̄ hūillimū verbū marie virgis. s. Ecce ancilla ⁊c. Quia tūc verbū caro factū est: ⁊ habitauit i nob. vt dicit Joh. j. De q̃ btē virgis hūilitate Hiero. dic̄ O vere btā hūilitas marie q̃ tū hoibꝫ ꝓpe rit. vitā mortalibꝫ edidit. celos innouauit. padisuz apuit. mōm purgauit. ⁊ hoiz aīas ab iferz libauit. hec ille. Cuiꝰ meritz nos ab oī malo libare dīgnet̄ bn̄dictꝰ eiꝰ filiꝰ. Amē.

¶ De cadē btē virgis annūciatōe ⁊ xp̄i cōceptōe. ¶ Sermo. ij.

R

Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabit̄ nomē eiꝰ emanuel. Isa. vij. vt inq̃t Ch:ysꝫ. sup Mat. Judei nō dicūt. ecce virgo ꝓcipiet: sz ecce puella. sz si puella idē est qd̄ virgo: nihil a nob diūlsuz sentiūt. si vero itelligūt ꝑ verba ꝑdicta q̃ puella cōi lege ꝓiugij ēt paritura: iā n̄ ēt signū q: signū dz exceddere oēm ordinē rez. Ut ei ait Augz. i q̃dā ꝓmōe. Ea sī dei mirabilia q̃ sunt hoibꝫ ipossibilia. Q, āt hec ꝓceptio dē bet esse mirabil: ꝑz ex ĩmediate ꝑcedētibꝫ. vbi ait ꝓpha. Propt̄ h̄ dabit ipe dn̄s vob signū. Ecce virgo ꝓcipiet ⁊c. Fuit g̃ mirabile signū: q̃ virgo ꝓcepit ⁊ virgitatz pudorez n̄ amisit. Propt̄ tale signū dz Ecci. xxvj. In noua signa. ĩmuta mirabilia. Et Ber. i q̃dā ꝓmōe ait. O noua miracla ⁊ signa mirabilia ꝓceptꝰ fuit sine pudore. ꝓtꝰ sine dolore. puer q̃ nascit dēꝰ est. mr dē q̃ nascit ꝓ̄dō ē. Dec ille. Jō bn̄ dz i ꝓ̄bis ꝓpositz. ⁊ vocabit̄ nomē eiꝰ emānuel. i. nobiscū dēꝰ. qd̄ expōit Hugo d̄ s. vic. di. dēꝰ nobiscū ē q̃tuor mois. s. ꝑ pn̄tiā ꝑ ꝑticipatōz hūanitatz. ꝑ vinclm caritatz. ⁊ ꝑ p̄ociniū ꝓ̄ītatz. In ꝑmo mala nr̄a cōgscit i scdo exprꝰ ē. i ꝓtio compatit̄. i q̃rto aufert. Ber. āt dic̄. Tripler erat hūani generis idigētia. s. ꝓsilij. auxilij ⁊ ꝑsidij. Nā faciles sumus ad seducēdū. dēbiles ad opandū. ⁊ fragiles ad resistēdū. Si discernere volumꝰ inter bonū ⁊ malū dēcipimur. si cōptamꝰ facere bonū dēficimꝰ. si conamur resistere malo deijcimur. ꝑ ide necēia fuit saluatorz pn̄tia vt sit nobiscū dēꝰ. q̃ i nob ꝑ fidē h̄itās cecitatē n̄raz illumiet. ⁊ nobiscū manēs ifirmitatē adiuuet ⁊ ꝑ nob stās fragilitatē n̄ram ꝑtegat ⁊ ꝑpugnet. De his q̃z mirabilibꝫ ceptōis ⁊ natiuitatz xp̄i d̄ ꝓ̄gie ait Aug. i li. de simbolo di. Parit mr ⁊ ꝓ̄go ē. feta ⁊ itacta ē. factoz oīm fit inf oīa. portat mānibꝫ rectoz totiꝰ orbis. lambit vba regēs sidera. tacet ⁊ ꝓ̄bū ē. Hec aūt ꝓceptio xp̄i i vtero ꝓ̄gniali fctā fuit. viij. kl. aprilis. ⁊ codē die ꝓ̄uolutz. xxxiij. ānis passus fuit. sic dic̄ Aug. Ch:y. ⁊ Ber. Rō āt q̃re xp̄s ꝓcipi voluit i vere ē. q: illo tpe ꝑmi parētes peccauerī. i q̃ ēt̄ creati sī. ꝓm snia z Isid. i. viij ethi. ⁊ Aler. de ales i. ij. pte sū. de q̃ sufficiēter tractat̄ i. j. pte rosarij ꝓmonuz. ser. iiij. pte. j. Sic ei voluit pati i vere vt oñderet se pati ꝑ pctō ipoz ꝑmoz parētū: ita ēt̄ voluit illo tpe icarnari. ⁊ i ꝓ̄ginali vro ꝓcipi. De q̃ ꝓceptōe ꝓ̄gi ānūciata q̃ttuor ꝓsideratōes facem. ¶ Prima dicet diuersitatis

Scda ꝓgruitatis

Tertia iocūditatis

Quarta ⁊ vltima tpalitatis

¶ Pars p̄ma hꝰ ꝓmōis q̃ dz diuersitatz.

Magna ꝑfecto ⁊ multiplex fuit diūsitas inf ꝓceptōz n̄raz ⁊ ꝓceptōz xp̄i ex ꝓ̄gie. Prio nāq̃z ꝓceptō n̄ra fuit ĩmūda. ꝓceptō āt xp̄i mdissima. purissima: ⁊ sctissima. vñ dixit ãgelꝰ b. ꝓ̄gi Lu. j. Qd̄ ex te nascet̄ sctm̄ vocabit̄ filiꝰ dei. Nos enī cum pctō ꝓcipimur. ⁊ cū pctō nascit̄. xp̄s aūt fuit sine peccato ꝓceptus ⁊ natus. ⁊ q: eiꝰ ꝓceptō fuit mūda: iō mūdauit n̄raz ĩmūdā ꝓceptō nē. Juxt illd̄ Job. xiij. Quis ꝑt facere mūdū de ĩmūdo ꝓceptū semie: nōne tu q̃ solus es? Scdo ꝓceptō n̄ra fuit ex ꝓmixtōe seminis vtriusq̃z parētz. ꝓceptō āt xp̄i fctā ē ex purissimis sanguibꝫ ꝓ̄gis. n̄ ex virili semie: sz spūsscti opatōe ⁊ ꝓ̄tute. Jō dixit ãgelꝰ b. ꝓ̄gi: vt hz Lu. j. Spūsscctūs supueiet i te. spūs enī sctūs i mariā supueit vt daret mr̄i sctificatōnis grāz. ⁊ vt daret femie potētiā diuitatz receptiuā. ⁊ vt daret ꝓ̄gi potētiā generatiuaz. Tria ei videbāt̄ ipossibilia. s. q̃ mr̄ aliq̃ sine pctō saltē veiali pareret. ⁊ q̃ femia tū ꝓcipe ret. ⁊ q̃ ꝓ̄go generaret. Spūs āt scūs i ea supueniēs dedit ei sctitatē vt sine pctō peret. iuxt illd̄ ps. xlv. Sctificauit tabnaculū suū altissimꝰ. Deditq̃z potētiā diuitatz recepti uā vt tū ꝓcipet. Vñ dz Apoc. xij. Mulier amicta sole. tūc ei sole amicta fuit q̃n tū suo i vro ꝓcepit. Dedit q̃z ꝓ̄gi potētiā generati-

Virginē ꝓcipe est mirabile

Deꝰ ē nobiscū q̃tuor modis

Xps voluit ꝓcipi ⁊ pati in vere

Marie dnie xp̄i ⁊ nra cōceptio